31/12/2023

Πειραιώς Σεραφείμ: “Το πανανθρώπινο αίτημα της ειρήνης παραμένει πρωταρχική και αδιαμφισβήτητη εκζήτηση”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Την Βασιλόπιτα της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς για το Νέο Έτος, ευλόγησε σήμερα Κυριακή 31 Δεκεμβρίου 2023, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος.

Παρουσία Πολιτικών, Πολιτειακών, Δικαστικών, Στρατιωτικών Αρχών και Σωμάτων Ασφαλείας, επισήμων, πλήθους κόσμου και των κληρικών και συνεργατών της τοπικής μας Εκκλησίας, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην σημαντικότητα της ειρήνης.

«Καθώς ανατέλλει το 2024, αυτό το πανανθρώπινο αίτημα της ειρήνης παραμένει πρωταρχική και αδιαμφισβήτητη εκζήτηση»

, υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος επισημαίνοντας παράλληλα ότι *«καθώς βιώνει η ανθρωπότητα σήμερα την οδύνη, τον πόνο και τη θλίψη δύο πολέμων με εκατοντάδες θύματα παιδιά, αμάχους, ψυχές πονεμένες», «η Προσευχή μας είναι να φωτίσει ο Θεός τους υπευθύνους αυτής της γης να κατανοήσουν ότι το μέγιστο αγαθό της ανθρώπινης ποιότητος είναι η ειρήνη».*

«Η ειρήνη προϋποθέτει ευθύνη, αλήθεια, καθαρότητα σαρκός και πνεύματος και πάντοτε, βέβαια, μεταφυσική αναγωγή», συμπλήρωσε ο Σεβασμιώτατος, ευχόμενος «ο νέος χρόνος να γίνει ένα εφαλτήριο μιας πνευματικής μεταρσιώσεως των ανθρώπων του κόσμου μας» και «να επικρατήσει η ειρήνη».

Νωρίτερα ο Προϊστάμενος του Καθεδρικού Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος Πειραιώς **Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Δανιήλ Ψωίνος,** ανέγνωσε την Πρωτοχρονιάτικη Ποιμαντορική Εγκύκλιο του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ, ο οποίος, όπως κάθε χρόνο, παρέδωσε, βάση κοινωνικών κριτηρίων, τέσσερις (4) επιταγές από το Ταμείο Υποτροφιών της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς σε νέους που εισήχθησαν σε Ανώτατα Εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας. Πρόκειται για τους: Ιωάννα – Αικατερίνη Κατσαφάδου, Γρηγόριο Κοντόπουλο, Χρήστο Χατζηστέλλιο και Κωνσταντίνο Κοντό.

«Με τον τρόπο αυτό αφενός επευλογούμε και προσφέρουμε ταπεινό δώρο αγάπης στους νέους ανθρώπους που είναι η ελπίδας μας, αφετέρου είναι και μία υπόμνηση του χρέους ημών των μεγαλυτέρων να μεταλαμπαδεύσουμε τα ζώπυρα της ζωής, της αλήθειας, της ανθρώπινης αξίας και της ανθρώπινης μεγαλοσύνης στη διάδοχη γενιά», σημείωσε ο Σεβασμιώτατος.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και εφέτος, πρωτοχρονιάτικα κάλαντα και τραγούδια απέδωσαν η Φιλαρμονική του Δήμου Πειραιά και η Αδελφότητα Κρητών Πειραιά «Η ΟΜΟΝΟΙΑ».

Δείτε σχετικό φωτογραφικό υλικό ΕΔΩ.

Ακολουθεί η Πρωτοχρονιάτικη Ποιμαντορική Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ:

᾽Αδελφοί συλλειτουργοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ, Χρόνια Πολλά !

Τό νέον ἔτος ἦλθε!

Ὁ χρόνος τῆς ζωῆς ἀγαπητοί μου, χαράσσεται στήν κτιστή φύση τοῦ ἀνθρώπου, τήν ψυχή, τόν νοῦ, τήν καρδία, τό σῶμα του. Κι αὐτός ὁ χρόνος τῆς ζωῆς δηλαδή τό μεγάλο ἀποθετήριο τῶν ἐμπειριῶν, γεμίζει ἀπό τόν ἄνθρωπο μέ νόημα γιά νά ζήσει ἤ γίνεται ἕνα ἀκαλλιέργητο χωράφι μέσα στό ὁποῖο θά περάσει χωρίς σκοπό, χωρίς καρπό τήν βιοτή του.

Τί εἶναι αὐτό ὅμως τό ὁποῖο μπορεῖ μέσα στό χρόνο τῆς ζωῆς, μέ διάρκεια νά νοηματοδοτεῖ;

Ὁ χρόνος τῆς ζωῆς δέν εἶναι ἕνας ἀριθμός ἐτῶν μέσα στά ὁποῖα θά περάσει τήν καθημερινότητά του ἁπλά ὁ ἄνθρωπος, οὔτε μιά συρραφή γεγονότων καί ἕνα ἄθροισμα ἐμπειριῶν. Εἶναι οἱ, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, θαυματουργικές συναντήσεις μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ πού ὁ Θεός ἔχει στό σχέδιο Του γιά τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς. Εἶναι αὐτές οἱ θαυματουργικές συναντήσεις μέ τόν Θεό, πού ἀντιλαμβάνεται ἤ ὄχι ὁ ἄνθρωπος καί τόν ὁδηγοῦν πρός τό κατά Θεόν ἀγαθόν καί καλόν.

Βεβαίως, σήμερα πολλοί ἄνθρωποι θεωροῦν ὅτι μέσα στό χρόνο τῆς ζωῆς τους, ἀγαθό καί καλό μπορεῖ νά ὑπάρχει χωρίς τό "κατά Θεόν".

Ἔχουν τήν ἀντίληψη, πού εἶναι διαδεδομένη στή σύγχρονη κοινωνία, ὅτι ἡ οἰκονομική ἀνεξαρτησία εἶναι σημαντική γιά τήν εὐτυχία καί τήν εὐημερία καί θέτουν τήν οἰκονομική ἐπιτυχία ὡς στόχο ἤ θεωροῦν ὅτι ἡ οἰκονομική ἀσφάλεια εἶναι σημαντική γιά τήν ποιότητα ζωῆς τους. Αὐτό συνδέεται συχνά μέ τήν εὐτυχία καί τό καλό. Η οἰκονομική σταθερότητα παρέχει τή δυνατότητα γιά τίς βιοτικές ἀνάγκες, ὅπως στέγαση, τροφή καί ὑγειονομική περίθαλψη, καί ταυτόχρονα ἐπιτρέπει τήν ἀπόλαυση τῆς ζωῆς καί τῶν ἀνέσεων.

Τό πρόβλημα ξεκινάει ὅταν ὅλα αὐτά γίνονται χωρίς τό "κατά Θεόν".

Τό τί εἶναι πραγματικά σημαντικό στή ζωή δέν εἶναι ἀποδείξιμο ἀλλά ἐμπιστευόμενο, ἡ μία καί μοναδική ὁδός κάθε ἀνθρώπου πρός τόν Θεό.

Τό "κατά Θεόν" σημαίνει συνάντηση μέ τόν Θεό. Ὁ Θεός ἀποκαλύπτεται μυστικῶς μέ τρόπο τόν ὁποῖο μόνο ὁ Κύριος γνωρίζει, καί μόνο μέ τήν δική του βούληση, καί ὅταν Ἐκεῖνος βρίσκει τόν κατάλληλο καιρό. Μόνον μέ αὐτόν τόν τρόπο ἀποκαλύπτει τήν Χάρη Τοῦ καί συναντᾶ τόν ἄνθρωπο μέσα στό χρόνο τῆς ζωῆς του καί ὁ Θεός ἐπεμβαίνει γιά τήν σωτηρία του.

Διαθέτει λοιπόν γιά μᾶς ὁ Θεός μας, τό μεγάλο δῶρο καί μᾶς τό προσφέρει: τήν συνάντηση μαζί Του κατά τήν ὁποία ἡ Ἀγάπη καί ἡ Φιλανθρωπία Του φανερώνεται στόν τόπο καί τόν χρόνο τῆς δικῆς μας ζωῆς. Αὐτόν τόν τόπο καί τόν χρόνο πού εἶναι τό σῶμα καί ἡ ψυχή μας, αὐτόν τόν τόπο καί τόν χρόνο πού ξεκινάει ἀπό τήν γέννηση τοῦ κάθε προσώπου, ἀλλά καί αὐτόν τόν τόπο καί τόν χρόνο στόν ὁποῖο

ὁλοκληρώνει τήν ἐπίγεια ζωή του ὁ ἄνθρωπος, τόν γεμίζει ὁ Κύριος μέ τήν Χάρη Του, μέ τά θαύματά Του, μέ τήν Παρουσία Του. Καί βεβαίως πάνω ἀπό ὅλα, ὅταν ὁ ἐπίγειος τόπος καί χρόνος παρέλθει καί πάλι ἡ ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ μας, εἶναι ἀνοιχτή νά μᾶς δεχτεῖ στήν αἰωνιότητα.

Ἐδῶ λοιπόν εἶναι πού ὁ ἄνθρωπος ἔχοντας ὡς πίστη καί βεβαιότητα τήν πανταχοῦ καί πάντοτε Παρουσία καί ἔγνοια τοῦ Θεοῦ γιά τόν κάθε ἕνα ἄνθρωπο ξεχωριστά, βρίσκεται μπροστά σέ μιά ἀπόφαση καί μιά εὐθύνη: «Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περί πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Αὐτή ἡ ἐρώτηση εἶναι ἡ δική μας ἔγνοια, ὁ πόθος μας μπροστά στό ἄπειρο ἔλεος καί τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Κι αὐτή ἡ ἀγάπη καί τό ἔλεος δέν ἀπαιτεῖ ἀνταπόδοση ἀπό ἐμᾶς, ἀλλά ἀναμένει μόνο. Ἀναμένει νά Τόν ἀγαπᾶμε γιά ὅσα μας ἔδωσε, μέ ὅλη μας τήν καρδιά, νά τόν ἀναζητοῦμε συνεχῶς καί νά τόν ἀναγνωρίζουμε καί στά πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων. Ἀναμένει τήν ἀγάπη μας πρός Ἐκεῖνον καί τήν ἀγάπη μας καί τήν τήν ὑπομονή μας γιά τόν ἄλλο ἄνθρωπο. Ἀναμένει νά πράξουμε τό κατά Θεόν ἀγαθόν καί καλόν. Ἀναμένει νά ἁπλώνουμε τά χέρια πρός Ἐκεῖνον μέ ὑπομονή καί ἐγκαρτέρηση τῆς μεγάλης συνάντησης.

Ὅσο λοιπόν ἡ ἀναζήτηση τῆς Συνάντησης καί τό κατά Θεόν ἀγαθόν καί καλόν πλημυρίζει αὐτόν τόν χρόνο τοῦ ἀνθρώπου κι ὅσο ὁ ἄνθρωπος στρέφει τό θέλημά του πρός τό ἀγαθό τόσο ὁ χρόνος τῆς ζωῆς ὑψώνεται πρός τόν Θεό. Ὁ Μ. Βασίλειος λέγει «φυσικῶς ἐπιθυμητικοὶ τῶν καλῶν οἱ ἄνθρωποι. Κυρίως δέ καλόν καί ἀγαπητόν τό ἀγαθόν. Ἀγαθός δέ ὁ Θεός · ἀγαθοῦ δέ πάντα ἐφίεται· Θεοῦ ἄρα πάντα ἐφίεται.» Τά πάντα ἐπιθυμοῦν τό ἀγαθό, ἄρα τά πάντα ἐπιθυμοῦν τόν Θεόν. Τόσο ἀγαθούς μᾶς θέλει ὁ Θεός καί τόσο ἐλεύθερους.

Τό ἀγαθό δέ θέλημα εἶναι καθετί πού γίνεται καί ὑπακούει στόν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου πού μᾶς ἔδωσε.

Τό ἀγαθό θέλημα εἶναι ἡ μίμηση τοῦ Χριστοῦ. Τοῦ Χριστοῦ πού ἀγαπᾶ πού ταπεινώνεται, πού ὑπομένει, πού ἐλεεῖ, πού θυσιάζεται. Αὐτό εἶναι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τό ἀγαθό.

Ὁ Μέγας Ἀντώνιος μᾶς συμβουλεύει λέγοντας ὅτι ὁ ἀληθινά λογικός ἄνθρωπος μιά μόνο φροντίδα ἔχει, νά ὑπακούει καί νά εἶναι ἀρεστός στό Θεό, καί σέ τοῦτο καί μόνο νά ἀσκεῖ τήν ψυχή του πώς νά γίνει ἀρεστός στό Θεό, εὐχαριστῶντας Τόν γιά τήν μεγάλη καί ἐξαιρετική πρόνοιά Του καί τήν κυβέρνηση ὅλου του κόσμου, ὅποια κι ἄν εἶναι ἡ θέση του στήν ζωή.

Ὁ ἴδιος ὁ Θεός μᾶς δείχνει τό δρόμο μιᾶς ἀπελευθέρωσης ἀπό ὅτι βαραίνει τόν ἄνθρωπο, ἀπό τά ὑλικά, ἀπό τίς συνήθειες, ἀπό τά πάθη, ἀπό τίς ἁμαρτίες, ἀπό τίς ἀποτυχίες, ἀπό τά λάθη . Κι αὐτό γιά νά Τόν γνωρίσουμε βαθύτερα. Λέγει ὁ ψαλμός «σχολάσατε καί γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμί ὁ Θεός». Μέσα στίς καθημερινές

ἐνασχολήσεις δέν μένει χρόνος, οὔτε διάθεση, οὔτε δύναμη, γιά κάτι οὐσιαστικότερο, πού ἀναπαύει τήν ψυχή μας καί τήν ἀκουμπᾶ στόν Θεό. Ἐμεῖς οἱ σύγχρονοι ἄνθρωποι δέν ἀκοῦμε αὐτή τή θεϊκή προτροπή καί ὅπως λέγει ὁ Μ. Βασίλειος, ἡ ζωή μας καταντάει «βοσκηματώδης» καί δέν κοιτᾶμε τόν οὐρανό.

Αὐτό τό «σχολάσατε» λοιπόν, σημαίνει κάτι πάρα πολύ μεγάλο καί ταυτόχρονα ἐξαιρετικά λεπτό καί ἰδιαίτερο: τά ἀφήνουμε ὅλα κατά τό μέτρο τοῦ καθενός καί ὅσο ἀντέχουμε καί λέμε: ἐδῶ καί τώρα ὑπάρχει μόνο ὁ Κύριος καί ἐγώ. Ἔτσι εἶναι ἡ ἀληθινή "σχόλη" πού μᾶς φέρνει κοντά στό Θεό, κι ἔτσι, μέ μιά τέτοια μέθοδο μαθαίνουμε τόν ἑαυτό μας νά ἀκούει τό «ἐγώ εἰμί ὁ Θεός», καί νά συναντᾶ τόν Θεό.

Ὁ Θεός, ἀγαπητοί μου, εἶναι ὁ πιό φιλάνθρωπος καί στοργικός Πατέρας. Ὅταν τό κατά Θεόν ἀγαθόν καί καλόν πλημμυρίζει τόν χρόνο τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἄνθρωπος γίνεται ἀρεστός στόν Θεό. Ἔτσι ὅλη του ἡ ζωή, ὅλος ὁ ἐπίγειος χρόνος του εἶναι κατ΄ εὐδοκία τοῦ Θεοῦ, βρίσκεται δηλαδή σέ αὐτό τό ὁποῖο ὁ Θεός κατ' ἐξοχήν θέλει. Ὅ,τι κάνει ὁ ἄνθρωπος κατ' εὐδοκίαν τοῦ Θεοῦ, τόν ἁγιάζει καί τόν ὁδηγεῖ στή σωτηρία του.

Ἀλλά καί πάλι ὅταν δέν προσαρμόζουμε καθολικά τήν ζωή καί τίς πράξεις μας στό θέλημά Του, ἔρχεται Ἐκεῖνος, ὡς στοργικός Πατέρας καί κατ' οἰκονομίαν, πατρικά ὑποχωρεῖ μπροστά στήν ἀδυναμία μας. Καί πάλι στέλνει τήν Χάρη Του νά καλύψει τήν ἀδυναμία αὐτή. Κι ἐκεῖ πού ὁ ἄνθρωπος σκληραίνει τόσο ὥστε νά μήν ἀφήνει τόν Θεό νά τόν συναντήσει καί διώχνει τήν Χάρη, Ἐκεῖνος «κατά παραχώρησιν» ἐπεμβαίνει καί παιδεύει τόν ἄνθρωπο. Ὁ Θεός παραχωρεῖ —ἐπιτρέπει ὁ ἄνθρωπος νά πάρει τό δρόμο πού ἐπιλέγει, ὑποχωρεῖ μπροστά στήν ἀσέβεια τοῦ ἀνθρώπου καί ὁ ἄνθρωπος μένει μόνος του ἀπέναντι στό χάος καί τή φθορά καί τήν βία πού γεννᾶ τό ζωῶδες καί ἀνόητο ἔνστικτό του, στό σκοτάδι τῆς ἄγνοιας καί τῆς ἀπουσίας. Ἀλλά ὁ Θεός καί πάλι δέν τόν καταστρέφει, γιατί ἡ ἀγάπη Του εἶναι μεγάλη καί τό ἔλεος Του ἀμέτρητο.

Καί τοῦ δίνει χρόνο. Χρόνο νά ταπεινωθεῖ, χρόνο νά παλέψει, χρόνο νά ξαναγυρίσει. «Οὐ θέλω τόν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὡς τό ἐπιστρέψαι καί ζῆν αὐτόν». (Ἔξοδ. 33,11). Γι' αὐτό, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει: ἐξαγοράστε τόν χρόνο τῆς ζωῆς σας, γιατί οἱ μέρες εἶναι πονηρές. Πῶς; «Πληροῦσθε ἐν Πνεύματι (Ἁγίῳ)» (Ἐφ. 5, 18).

Ἄν ὁ Χριστός «ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου» μέ τό Αἷμα Τοῦ καί ἔδωσε Ἑαυτόν «λύτρον ἀντί πολλῶν», ἐμεῖς ἐξαγοράζουμε τόν χρόνο τῆς ζωῆς καταθέτοντας στά χέρια Του τό παρελθόν, τό παρόν καί τό μέλλον μας, "τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα".

Ὁ Ἅγ. Ἰωάννης τῆς Κλίμακος μᾶς προειδοποιεῖ λέγοντας ὅτι πρέπει νά διαλέξουμε στό χρόνο τῆς ζωῆς μας ὁ ὁποῖος εἶναι ἐλάχιστος τά δάκρυα, δηλαδή τήν μετάνοια καί τήν ἔγνοια μᾶς γιά τήν σωτηρία μας, τόν μόχθο τῆς ἐγρήγορσης κάθε στιγμή, κάθε ἡμέρα, συνεχῶς.

Τονίζει ὁ Ἅγ.Ἰωάννης ὅτι τήν ἡμέρα πού δέν κλάψαμε, τή χάσαμε γιά ὅλη τήν αἰωνιότητα, τήν ἡμέρα αὐτή δέν θά τήν ξαναβροῦμε ἀφοῦ δέν ἁπλώσαμε τά χέρια μας στό Θεό, δέν προσκολλήθηκε ἡ καρδιά μᾶς σ΄Αυτόν. Διότι ὁ Θεός μᾶς περιμένει καί ἀναμένει ἀπό μᾶς ὁλόκληρη τήν καρδιά. Ὅπώς ἔλεγε ὁ Ἅγ. Πορφύριος, δέν ὑπάρχει καινούργιος χρόνος, ὑπάρχει μόνο ὁ χρόνος πού πέρασε. Ἀλλά ὁ χρόνος πού μᾶς δίνει ὁ Θεός εἶναι «καιρός» τόν ὁποῖο ἐμεῖς πρέπει νά τόν κάνουμε «εὐκαιρία» γιά τόν Θεό νά μπεῖ στή ζωή μας. Μέ τόν ἴδιο τρόπο, καί ὁ χρόνος τῆς δικῆς μας ζωῆς εἶναι καιρός κατά τόν ὁποῖο προετοιμαζόμαστε γιά τή μέλλουσα ζωή. Ὁ Ἅγ. Νικόλαος ὁ Καβάσιλας λέει ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ ζωή σπέρνεται σέ αὐτόν τόν κόσμο, ἀλλά θά καρποφορήσει σέ ὅλο της τό πλήρωμα στήν ἄλλη ζωή.

Μέ αὐτόν τόν τρόπο μέσα στήν Ἐκκλησία μεταμορφώνεται ὁ χρόνος σέ «καιρόν». Διότι «καιρός» ἀγαπητοί μου, σημαίνει χρόνος συνάντησης, χρόνος πού δίνουμε γιά νά εἴμαστε παρόντες στήν "παρουσία" τοῦ Θεοῦ. Στήν θεία Λειτουργία αὐτό ἀκριβῶς γίνεται: παρουσιαζόμαστε ὅταν εἶναι παρών ὁ Θεός.

Ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας λοιπόν γίνεται καιρός καί εὐκαιρία νά ἐπισκεφθεῖ καί νά ἐπισκιασθεῖ ἀπό τή Χάρη τοῦ Θεοῦ κι ἔτσι ὅταν γιορτάζουμε κάθε καινούργιο χρόνο δέν νιώθουμε ὅτι εἴμαστε προσηλωμένοι στό σημεῖο μεταξύ τοῦ χρόνου πού πέρασε καί ἐκείνου πού ἔρχεται, γιατί ὁ χρόνος μας, οἱ χρόνοι τῆς ζωῆς μας, εἶναι δῶρο τῆς χρηστότητος τοῦ Θεοῦ.

Εὐχόμεθα σέ ὅλους αὐτό τό δῶρο τῆς χρηστότητος τοῦ Θεοῦ νά πλημμυρίζει ἀπό τήν Χάρη του γιά κάθε ἕναν ἀπό ἐσᾶς καί ὁ νέος χρόνος τῆς ζωῆς νά εἶναι ὁ «καλός καιρός» τῆς συνεχοῦς παρουσίας καί συνάντησης μέ τόν ἀγαπημένο μας πολυεύσπλαχνο καί ἐλεήμονα Θεό.

Καλή Χρονιά, εὐτυχισμένη καί παραγωγική πνευματικά!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ